

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **L. K.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Valdice**, se sídlem nám. Míru 55, Valdice, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2018, č. j. 30 A 131/2017 – 81,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 20. 12. 2018, č. j. 30 A 131/2017 – 81, Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „*krajský soud*“) nepřipustil změnu žalobního petitu provedenou podáním žalobce ze dne 3. 12. 2018 (výrok I.), zamítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalované (výrok II.), přiznal žalobci osvobození od placení soudního poplatku (výrok III.), zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce (výrok IV.) a konstatoval, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok V.).

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) včasnou kasační stížnost společně s žádostí o osvobození od soudních poplatků a s návrhem na ustanovení zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 4. 2019, č. j. 3 As 37/2019 – 19, zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok I.) a vyzval jej, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok II.). V odůvodnění tohoto usnesení Nejvyšší správní soud vysvětlil, že stěžovatel již v žalobě napadl postup žalované při provádění výkonu rozhodnutí (exekuce) příkázáním jiné peněžité pohledávky ve smyslu § 312 a násl. občanského soudního řádu (dále jen „*o. s. ř.*“), kterou má mít odsouzený P. K. vůči

žalované. Žalovaná tak při provádění soudem nařízeného výkonu rozhodnutí k vymožení soukromoprávní pohledávky stěžovatele (oprávněného) vůči odsouzenému (povinnému) nemá ve vztahu ke stěžovateli postavení správního orgánu, ale „pouze“ dlužníka povinného (odsouzeného) ve smyslu § 312 a násl. o. s. ř. Z povahy věci tedy ani provedená srážka zjevně nemůže představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť nebyla ve vztahu ke stěžovateli provedena žalovanou jako správním orgánem, a tak ani nijak nemohla zasáhnout do jeho veřejných subjektivních práv. Vzhledem k tomu, že již ze samotného obsahu žaloby jednoznačně plyne, že stěžovatel brojí proti postupu žalované, který pojmově, a to zjevně a nepochybně, nemůže být zásahem podle § 82 s. ř. s., nemůže být úspěšný s žalobou ani s kasační stížností ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Stěžovatel tedy nesplňuje předpoklady pro ustanovení zástupce podle § 36 odst. 10 s. ř. s.

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že pokud nevyhoví výzvě uvedené ve výroku II. usnesení č. j. 3 As 37/2019 – 19, odmítne jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona. Předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 6. 5. 2019, patnáctidenní lhůta ke splnění výzvy tak uplynula dne 21. 5. 2019. Stěžovatel na výzvu soudu do dnešního dne nereagoval.

[5] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[6] Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel navzdory řádnému poučení ve stanovené lhůtě nepředložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, respektive neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se přitom o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

[7] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu